Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
GERARDA HOGANA,
predstavljeni 1. oktobra 2020 [1]

Zadeva C-940/19

Les Chirurgiens-Dentistes de France,
Confédération des Syndicats médicaux français,
Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France,
Syndicat des Biologistes,
Syndicat des Médecins libéraux,
Union dentaire,
Conseil national de l'Ordre des Chirurgiens-Dentistes,
Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes,
Conseil national de l'Ordre des Infirmiers
proti
Ministre des Solidarités et de la Santé,
Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation,
Premier ministre

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložil Conseil d'État (državni svet, Francija))

„Predhodno odločanje – Priznavanje poklicnih kvalifikacij – Direktiva 2005/36/ES – Člen 4f(6) – Nacionalna ureditev, s katero je vzpostavljen delni dostop do nekaterih zdravstvenih poklicev"

I. Uvod

1. Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4f(6) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij, [2] kakor je bila spremenjena z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) [3]. S to določbo je prvič omogočen delni dostop do poklicne dejavnosti v okviru sistema vzajemnega priznavanja kvalifikacij.

2. Čeprav je vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij na splošno priznano kot eden od velikih dosežkov notranjega trga, je pošteno tudi spomniti, da se sooča z lastnimi težavami. Ena od težav, ki so se pojavile, je, da izkušnje kažejo, da lahko znotraj različnih poklicev obstaja vrsta podskupin in specializacij. V mnogih primerih ti posamezni zdravstveni delavci morda nimajo zahtevanih kvalifikacij, ki bi jim omogočile, da bi se potegovali za priznanje za polne poklicne namene v drugi državi članici.

1 Jezik izvirnika: angleščina.

2 UL 2005, L 255, str. 22, in popravki v UL C 2007, L 271, str. 18, UL 2008, L 93, str. 28, UL 2009, L 33, str. 49, in UL 2014, L 305, str. 115.

3 UL 2013, L 354, str. 132.

3. Za rešitev tega konkretnega problema je, kot bom v kratkem prikazal, zakonodajalec Unije, da bi uredil te podskupine in specializacije, uvedel pojem delnega dostopa. Ker je v ozadju te zadeve zobozdravstvo, so dober primer dentalni higieniki. Usposobljeni dentalni higienik morda želi opravljati dejavnost v drugi državi članici, vendar ugotovi, da do tega ni upravičen, če ni hkrati kvalificiran tudi kot oralni kirurg. Z določbo o delnem dostopu v novejši direktivi o priznavanju poklicnih kvalifikacij se poskuša urediti to vprašanje.

4. Ta predlog je bil podan v okviru postopkov, ki so jih začeli Confédération nationale des Syndicats dentaires (nacionalna konfederacija zobozdravstvenih sindikatov), zdaj Les Chirurgiens-Dentistes de France (oralni kirurgi Francije), in druge organizacije, ki zastopajo strokovnjake v zdravstvenem sektorju. Tožene stranke v teh postopkih so Ministre des Solidarités et de la Santé (minister za solidarnost in zdravje), Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation (minister za visoko šolstvo, raziskave in inovacije) in Premier ministre (predsednik vlade). Tožeče stranke v bistvu trdijo, da je francoska vlada pri poskusu prenosa zahtev Direktive 2013/55 v francosko notranje pravo z več predpisi ravnala nezakonito.

II. Pravni okvir

A. Pravo Unije

1. Direktiva 2013/55

5. V uvodni izjavi 7 Direktive 2013/55 je navedeno:

„Direktiva 2005/36/ES velja samo za strokovnjake, ki želijo v drugi državi članici opravljati isti poklic. V nekaterih primerih so v državi članici gostiteljici zadevne dejavnosti del poklica z večjim obsegom dejavnosti kot v državi članici izvora. Če so razlike med področji dejavnosti tako velike, da bi moral strokovnjak za nadomestitev vrzeli v znanju opraviti popoln program izobraževanja in usposabljanja, ter če strokovnjak to zahteva, bi morala država članica gostiteljica v teh posebnih okoliščinah odobriti delni dostop. Če pa obstajajo prevladujoči razlogi javnega interesa, kakor jih določa Sodišče Evropske unije v svoji sodni praksi v zvezi s členoma 49 in 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki se bodo lahko še razvili, bi morala imeti država članica možnost, da delni dostop zavrne. To lahko še zlasti velja za zdravstvene poklice, če vplivajo na javno zdravje ali varnost bolnikov. Odobritev delnega dostopa ne bi smela posegati v pravico socialnih partnerjev, da se organizirajo."

2. Direktiva 2005/36

6. Člen 1 Direktive 2005/36, naslovljen „Namen", določa:

„Ta direktiva določa pravila, v skladu s katerimi država članica, ki pogojuje dostop do reguliranih poklicev ali njihovo opravljanje na svojem ozemlju s posebnimi poklicnimi kvalifikacijami (v nadaljnjem besedilu: država članica gostiteljica), priznava poklicne kvalifikacije, pridobljene v eni ali več državah članicah (v nadaljnjem besedilu: država članica izvora), ki omogočajo imetniku navedenih kvalifikacij, da tam opravlja isti poklic, kot zadosten pogoj za dostop do in opravljanje tega poklica.

Ta direktiva določa tudi pravila glede delnega dostopa do reguliranega poklica in priznavanja poklicnega usposabljanja, opravljenega v drugi državi članici."

7. Člen 4 Direktive 2005/36, naslovljen „Učinki priznavanja“, določa:

„1. Priznavanje poklicnih kvalifikacij s strani države članice gostiteljice omogoča upravičencem dostop do tistega poklica v tej državi članici, za katerega so usposobljeni v državi članici izvora, in njegovo opravljanje v državi članici gostiteljici pod enakimi pogoji, kot veljajo za njene državljane.

2. Za namene te direktive je poklic, ki ga prosilec želi opravljati v državi članici gostiteljici, enak poklicu, za katerega je usposobljen v državi članici izvora, če so dejavnosti, ki jih poklic zajema, primerljive.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 se delni dostop do poklica v državi članici gostiteljici dovoli pod pogoji iz člena 4f.“

8. Člen 4f Direktive 2005/36, ki je bil uveden z Direktivo 2013/55 in je naslovljen „Delni dostop“, določa:

„1. Pristojni organ države članice gostiteljice odobri delni dostop do poklicne dejavnosti na svojem ozemlju za vsak primer posebej in samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) strokovnjak je popolnoma kvalificiran, da v državi članici izvora opravlja poklicno dejavnost, za katero je mogoče v državi članici gostiteljici odobriti delni dostop;

(b) razlike med poklicno dejavnostjo, ki se zakonito izvaja v državi članici izvora, in reguliranim poklicem v državi članici gostiteljici so same po sebi tako velike, da bi moral prosilec, če bi želel imeti dostop do popolnega reguliranega poklica v državi članici gostiteljici, ob uvedbi dopolnilnih ukrepov opraviti popoln program izobraževanja in usposabljanja, zahtevan v državi članici gostiteljici;

(c) poklicna dejavnost je lahko objektivno ločena od drugih dejavnosti, ki spadajo v regulirani poklic v državi članici gostiteljici.

Pristojni organ države članice gostiteljice za namene točke (c) upošteva, ali se lahko poklicna dejavnost v državi članici izvora izvaja samostojno.

2. Delni dostop se lahko zavrne, če je zavrnitev upravičena zaradi prevladujočih razlogov v splošnem interesu, če lahko zagotavlja uresničitev zastavljenega cilja in ne presega tega, kar je nujno potrebno za njegovo uresničitev.

3. Vloge za ustanovitev v državi članici gostiteljici se preverijo v skladu s poglavji I in IV naslova III.

4. Vloge za opravljanje začasnih in občasnih storitev v državi članici gostiteljici v zvezi s poklicnimi dejavnostmi, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost, se preverijo v skladu z naslovom II.

5. Z odstopanjem od šestega pododstavka člena 7(4) in člena 52(1) se po odobritvi delnega dostopa poklicna dejavnost opravlja pod poklicnim nazivom države članice izvora. Država članica gostiteljica lahko zahteva uporabo poklicnega naziva v svojih uradnih jezikih. Strokovnjaki, ki jim je odobren delni dostop, prejemnikom storitev jasno navedejo obseg svojih poklicnih dejavnosti.

6. Ta člen se ne uporablja za strokovnjake, ki izkoristijo avtomatično priznavanje svojih poklicnih kvalifikacij po poglavjih II, III in IIIa naslova III.“

9. Člen 21(1) Direktive 2005/36, naslovljen „Načelo avtomatičnega priznavanja“, določa:

„Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, farmacevta in arhitekta, našteta v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 in 5.7 1 Priloge V, ki izpolnjujejo minimalne pogoje usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 in 46, ter za dostop do poklicnih dejavnosti in njihovega opravljanja priznava takim dokazilom enako veljavnost na svojem ozemlju kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih sama izdaja.

[…]“

B. Francosko pravo

10. Ordonnance du 19 janvier 2017 relative à la reconnaissance des qualifications professionnelles dans le domaine de la santé (sklep št. 2017-50 z dne 19. januarja 2017 o priznavanju poklicnih kvalifikacij na zdravstvenem področju) je bil sprejet zaradi prenosa Direktive 2013/55 v francosko pravo. Z njim so bili v code de la santé publique (zakonik o javnem zdravju) med drugim uvedeni členi od L. 4002-3 do L. 4002-6.

11. Člen L. 4002-3 zakonika o javnem zdravju omogoča delni dostop za vse zdravstvene poklice, urejene z delom IV istega zakonika, in zato tudi za poklice, za katere se uporablja mehanizem avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij.

12. Décret du 2 novembre 2017 relatif à la reconnaissance des qualifications professionnelles dans le domaine de la santé (uredba št. 2017-1520 z dne 2. novembra 2017 o priznavanju poklicnih kvalifikacij na zdravstvenem področju) je bila izdana za izvajanje zlasti člena L. 4002-3 zakonika o javnem zdravju. Sklepa ministra za solidarnost in zdravje z dne 4. in 8. decembra 2017 sta bila izdana za izvedbo uredbe št. 2017-1520 z dne 2. novembra 2017.

III. Dejansko stanje v postopku v glavni stvari

13. Les Chirurgiens-Dentistes de France in druge zgoraj navedene organizacije so z več vlogami pred Conseil d’État (državni svet, Francija) vložile tožbo zaradi prekoračitve pooblastil, v kateri so zahtevale, odvisno od zadeve, razglasitev ničnosti (v celoti ali delno) uredbe št. 2017-1520 z dne 2. novembra 2017 in/ali razglasitev ničnosti sklepa ministra za solidarnost in zdravje z dne 4. decembra 2017 in/ali razglasitev ničnosti sklepa ministra za solidarnost in zdravje z dne 8. decembra 2017.

14. Tožeče stranke so v podporo tožbi med drugim zatrjevale, da so z zgoraj navedenimi nacionalnimi pravnimi določbami v okvir delnega dostopa nezakonito vključeni poklici, ki so zajeti s poglavjem III naslova III Direktive 2005/36, namreč poklici, ki spadajo v okvir mehanizma avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij.

15. Ker te različne določbe temeljijo na sklepu, s katerim je bila v francosko pravo prenesena Direktiva 2013/55, je nacionalno sodišče štelo, da je zato vprašanje, ali člen 4f(6) Direktive 2005/36, ki je bil uveden z Direktivo 2013/55, nasprotuje temu, da država članica določi možnost delnega dostopa do enega od teh poklicev, odločilno za rešitev spora.

IV. Predlog za sprejetje predhodne odločbe in postopek pred Sodiščem

16. V teh okoliščinah je Conseil d'État (državni svet) s sklepom z dne 19. decembra 2019, ki je na Sodišče prispel 30. decembra 2019, prekinil odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložil to vprašanje:

„Ali člen 4f(6) [Direktive 2005/36] nasprotuje temu, da država članica vzpostavi možnost delnega dostopa do enega od poklicev, zajetih z mehanizmom avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, določenim v poglavju III naslova III te direktive?“

17. Pisna stališča so predložili Les Chirurgiens-Dentistes de France, Conseil national de l'Ordre des Chirurgiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers, francoska, češka in avstrijska vlada ter Evropska komisija.

18. Po koncu pisnega dela postopka je Sodišče presodilo, da ima na voljo dovolj informacij, da lahko v skladu s členom 76(2) Poslovnika Sodišča o zadevi odloči brez obravnave.

V. Analiza

19. Na podlagi sodne prakse Sodišča, zlasti sodbe z dne 19. januarja 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45), in – na področju zdravstva – sodbe z dne 27. junija 2013, Nasiopoulos (C-575/11, EU:C:2013:430), je zakonodajalec Unije v Direktivo 2005/36 uvedel pojem „delni dostop“ do poklicne dejavnosti. Tako mora zdaj v skladu s členom 4f(1) Direktive 2005/36 pristojni organ države članice gostiteljice, če so izpolnjeni pogoji iz te določbe, za vsak primer posebej odobriti delni dostop do poklicne dejavnosti na svojem ozemlju.

20. Vendar člen 4f(6) Direktive 2005/36 določa, da se ta člen 4f „ne uporablja za strokovnjake, ki izkoristijo avtomatično priznavanje svojih poklicnih kvalifikacij po poglavjih II, III in IIIa naslova III“.

21. Conseil d'État (državni svet) želi z vprašanjem ugotoviti prav to, ali člen 4f(6) Direktive 2005/36 nasprotuje delnemu dostopu do enega od poklicev, zajetih z mehanizmom avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij iz določb poglavja III naslova III te direktive.

22. Glede na besedilo določb zadevne direktive, njen sistem in splošno sistematiko ter cilje, ki jim sledi, menim, da bi moralo Sodišče na to vprašanje odgovoriti nikalno. Razlogi za to ugotovitev so naslednji.

23. Prvič, glede besedila člena 4f(6) Direktive 2005/36 je treba navesti, da je zakonodajalec drugače kot v drugih določbah te direktive uporabil izraz „strokovnjaki“, in ne izraza „poklici“.[4] Zdi se, da je ta izbira besed namerna. Čeprav v predlogu Komisije ni bila vsebovana določba, kakršna je zdajšnji odstavek 6 člena 4f Direktive 2005/36, je Evropski parlament predlagal dopolnitev zaradi izključitve „nekaterih poklicev“ od delnega dostopa v celoti, in ne za vsak primer posebej.[5] Vendar je bila po dogovoru med institucijami, vključenimi v zakonodajni postopek, dana prednost izrazu „strokovnjaki“.

4 Glej za primerjavo člen 6(a), 7(4) ali 10 Direktive 2005/36.

5 Glej predlog Komisije za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (COM(2011) 883 final) ter dopolnitev 34 iz osnutka poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov z dne 16. julija 2012 o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (2011/0435 (COD)).

24. Ker Direktiva 2005/36 ne vsebuje nikakršne opredelitve pojma „strokovnjaki“, je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pomen in obseg tega izraza določiti v skladu z njegovim običajnim pomenom v vsakdanjem jeziku, pri čemer je treba upoštevati kontekst, v katerem se uporablja, in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je.[6]

25. V teh okoliščinah izbira besed, uporabljenih v členu 4f(6) Direktive 2005/36, omejuje obseg odstopanja iz te določbe na strokovnjake – torej osebe, ki izvajajo enega od poklicev iz poglavij II, III in IIIa naslova III Direktive 2005/36 in ki kot take izkoristijo avtomatično priznavanje svojih poklicnih kvalifikacij v skladu s pogoji iz Direktive – in ne na predvideni poklic kot celoto.

26. Drugič, ta razlaga je potrjena z analizo sistematike člena 4f Direktive 2005/36, saj sistematična analiza ali pristop zahteva, da odstavki, iz katerih je člen sestavljen, tvorijo celoto, katere določb ni mogoče obravnavati ločeno od preostalih.[7]

27. V tem smislu ni sporno, da je v odstavku 1 člena 4f Direktive 2005/36 vzpostavljeno načelo delnega dostopa do poklicnih dejavnosti in so določeni pogoji, pod katerimi je tak delni dostop dovoljen, medtem ko je v odstavku 2 določena možnost, da se delni dostop zavrne zaradi prevladujočih razlogov v splošnem interesu. V odstavkih 3 in 4 je nato pojasnjen postopek, po katerem je treba preučiti vloge, v odstavku 5 pa je pojasnjeno, pod katerim poklicnim nazivom je treba opravljati poklicno dejavnost in katere informacije je treba zagotoviti prejemniku storitev. V zadnjem odstavku, odstavku 6, je nato navedeno, da se te določbe člena 4 ne uporabljajo za strokovnjake, ki izkoristijo avtomatično priznavanje svojih poklicnih kvalifikacij po poglavjih II, III in IIIa naslova III. Zato je iz te strukture razvidno, da je zadnji odstavek izjema od načela, ki je določeno v odstavku 1 in izoblikovano v naslednjih odstavkih. Člen 4f(6) Direktive 2005/36 je treba zato kot izjemo od načela delnega dostopa razlagati ozko.

28. Tretjič, cilj, ki mu sledita člen 4f Direktive 2005/36 in, širše, ta direktiva, pripelje do iste razlage.

29. Cilj Direktive 2005/36 je, kot je že razsodilo Sodišče, imetniku poklicne kvalifikacije, s katero ima dostop do reguliranega poklica v državi članici izvora, v državi članici gostiteljici omogočiti dostop do poklica, za katerega je usposobljen v državi članici izvora.[8]

30. Glede cilja člena 4f Direktive 2005/36 je mogoče dodati, prvič, da je bila direktiva, s katero je bila uvedena ta določba – namreč Direktiva 2013/55 – sprejeta na podlagi člena 53(1) PDEU. Vendar iz besedila te določbe izhaja, da je cilj direktiv, sprejetih na tej podlagi, olajšati vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih podobnih dokazil o izobrazbi z vzpostavitvijo skupnih pravil in pogojev, ki kar najbolj omogočajo samodejno priznavanje navedenih diplom, spričeval in drugih podobnih dokazil o izobrazbi.[9] Drugič, v uvodni izjavi 7 Direktive 2013/55 je potrjeno, da je odobritev delnega dostopa – za strokovnjake, pri katerih so razlike med področji dejavnosti strokovnjaka v državi članici izvora in državi članici gostiteljici tako velike, da bi moral strokovnjak za nadomestitev vrzeli v znanju opraviti popoln program izobraževanja in usposabljanja – povsem jasno del tega cilja omogočanega vzajemnega priznavanja.

6 Glej v tem smislu sodbo z dne 12. junija 2018, Louboutin in Christian Louboutin (C-163/16, EU:C:2018:423, točka 20).

7 Glej v tem smislu sodbo z dne 3. septembra 2015, Sodiaal International (C-383/14, EU:C:2015:541, točka 25).

8 Glej v tem smislu sodbo z dne 16. aprila 2015, Angerer (C-477/13, EU:C:2015:239, točki 36 in 44).

9 Glej v tem smislu sodbo z dne 19. januarja 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45, točka 23).

31. V teh okoliščinah menim, da harmonizacija poklicnih kvalifikacij, ki so potrebne za avtomatično priznavanje poklicev, katerih obseg dejavnosti je jasno opredeljen z Direktivo – kot so zobozdravniki [10] – ne pomeni, da nekatere države članice ne dovoljujejo vzporednega in samostojnega izvajanja nekaterih dejavnosti, ki spadajo v opredelitev „harmoniziranega poklica“.[11] Vendar bi bilo v nasprotju z zgoraj navedenimi cilji, če bi takim strokovnjakom preprečili opravljanje poklica v drugi državi članici zgolj na podlagi izgovora, da je ta dejavnost ena od tistih, ki jo zajema drug poklic s širšim obsegom.

32. Tako se zaradi uvedbe delnega dostopa v Direktivi 2005/36 po mojem mnenju ne uporablja sodna praksa, ki temelji na prejšnjih direktivah, v katerih ni bila določena vzpostavitev kategorije zdravstvenih delavcev, ki niso ustrezali nobeni kategoriji, določeni v direktivah, ki so se takrat uporabljale.[12]

33. Sam v nasprotju s tem, kar so tako ali drugače trdile tožeče stranke v postopku v glavni stvari, ne razumem, kako bi lahko bila odobritev delnega dostopa za dejavnosti, ki jih vključujejo poklici, za katere se uporablja avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij po poglavjih II, III in IIIa naslova III Direktive 2005/36, v nasprotju s harmonizacijo, ki jo želi doseči zakonodajalec. Taka harmonizacija ne prepreči dejstva, da lahko te poklice sestavljajo različne dejavnosti, ki so lahko z objektivnega vidika nepovezane z dejavnostmi, ki jih zajema „harmonizirani poklic“ in ki se kot take izvajajo samostojno.

34. Nasprotno pa mora biti osebi – „strokovnjaku“ v smislu člena 4f(6) Direktive 2005/36 – ki ima vse kvalifikacije, zahtevane za opravljanje enega od poklicev, ki jih zajema avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij, nujno dovoljeno opravljanje vseh dejavnosti, ki jih zajema zadevni poklic. Tako se ohranja polni učinek – *effet utile* – Direktive 2005/36 in tako sam razumem prepoved delnega dostopa iz člena 4f(6) Direktive 2005/36.

35. Čeprav so z Direktivo 2005/36 ti poklici, katerih kvalifikacije so harmonizirane, obravnavani kot celota, pa je z njo vendarle priznana realnost, da v številnih državah članicah obstajajo poklicne dejavnosti, ki se opravljajo znotraj kategorije enega poklica. Seveda lahko te poklicne dejavnosti vključujejo ustrezno izobraževanje in usposabljanje. Direktiva 2005/36 namreč ne nasprotuje na primer temu, da je specialistično usposabljanje, katerega naziv ne ustreza usposabljanjem iz Priloge V k tej direktivi, dostopno tako osebam z dokončanim zgolj osnovnim medicinskim usposabljanjem kot osebam z dokončanim in potrjenim študijem v okviru zgolj osnovnega zobozdravstvenega usposabljanja,[13] čeprav v tem primeru tako specialistično usposabljanje ne more voditi do podelitve dokazila o osnovnem medicinskem usposabljanju ali dokazila o osnovnem zobozdravstvenem usposabljanju.[14]

36. V teh okoliščinah glede drugih poklicev, ki jih je Sodišče navedlo v sodbah z dne 19. januarja 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45), in z dne 27. junija 2013, Nasiopoulos (C-575/11, EU:C:2013:430), menim, da bi bil – kadar je zadevno dejavnost mogoče objektivno ločiti od celote dejavnosti enega od poklicev, zajetih z mehanizmom avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, določenim v določbah poglavja III naslova III te direktive – odvračilni učinek, ki ga ima izključitev kakršne koli možnosti delnega dostopa, prevelik, da bi odtehtal bojazen za morebitno škodo, povzročeno prejemnikom storitev, ali tisto, kar se zahteva zaradi varovanja zdravja.[15]

10 V skladu s členom 36(1) Direktive 2005/36 in za namen te direktive „so poklicne dejavnosti zobozdravnikov dejavnosti, opredeljene v odstavku 3 in ki se opravljajo v okviru poklicnih kvalifikacij, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V“.

11 Dober primer za to je primer belgijskih dentalnih higienikov, ki ga je navedla Komisija.

12 Glej sklep z dne 17. oktobra 2003, Vogel (C-35/02, EU:C:2003:570, točke 28, 30 in 31).

13 Glej v tem smislu sodbo z dne 19. septembra 2013, Conseil national de l'ordre des médecins (C-492/12, EU:C:2013:576, točka 39).

14 Glej v tem smislu sodbo z dne 19. septembra 2013, Conseil national de l'ordre des médecins (C-492/12, EU:C:2013:576, točka 40).

15 Glej v tem smislu sodbi z dne 19. januarja 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45, točka 38), in z dne 27. junija 2013, Nasiopoulos (C-575/11, EU:C:2013:430, točki 30 in 34).

37. V takem primeru je mogoče te zakonite cilje doseči z manj omejujočimi sredstvi, zlasti tako, da se naloži obveznost uporabljanja izvornega poklicnega ali akademskega naziva – tako v jeziku, v katerem je bil izdan, v izvirni obliki, kot tudi v uradnem jeziku države članice gostiteljice. [16] Ta varovalka je zdaj izrecno določena v členu 4f(5) Direktive 2005/36. Člen 4f(5) dalje določa, da morajo strokovnjaki, ki jim je odobren delni dostop, prejemnikom storitev jasno navesti obseg svojih poklicnih dejavnosti. Poleg tega je treba spomniti, da je mogoče delni dostop odobriti zgolj za vsak primer posebej in da lahko države članice v vsakem primeru v skladu s členom 4f(2) Direktive 2005/36 zavrnejo delni dostop zaradi prevladujočih razlogov v splošnem interesu, kakršen je na primer javno zdravje.

38. Zato glede na zgornje ugotovitve menim, da člen 4f(6) Direktive 2005/36 ne nasprotuje temu, da država članica določi delni dostop do enega od poklicev, zajetih z mehanizmom avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, določenim v poglavju III naslova III te direktive.

VI. Predlog

39. Zato glede na zgornje ugotovitve Sodišču predlagam, naj na vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je predložil Conseil d'État (državni svet, Francija), odgovori:

Člen 4f(6) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013, ne nasprotuje temu, da država članica določi delni dostop do enega od poklicev, zajetih z mehanizmom avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, določenim v poglavju III naslova III te direktive.

16 Glej v tem smislu sodbo z dne 19. januarja 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (C-330/03, EU:C:2006:45, točka 38).